

18. DERS

52) MÜSAMAHA 53) MÜRÜVVET 54) ÇİLE

52) MÜSAMAHA: → Müsamaha bir Müslüman sıfatıdır. Her Müslüman bu sıfatla muttasıf olmalıdır. Müsamaha gönülleri yumuşatıcı bir unsurdur; hakikatleri kabul ettirme de ancak onunla olur.

→ Allah Resûlü kendi şahsına yapılan her türlü bed muameleye karşı alabildiğine müsamahalı davranırdı. Ancak bir başkasının hakkı veya dinin esaslarına saldırı söz konusu olduğunda, kükremiş aslanlara döner ve o hak yerine gelinceye veya o belâ defedilinceye kadar da yerinde duramazdı

→ Bir mü'minin ferdf plânda daima göz önünde bulundurması gereken düstur, Rabbimiz'in şu ifadeleri olmalıdır: "Eğer affeder, kusurlarını başlarına kakmaz, hoş görür ve bağışlarsanız bilin ki Allah (celle celâluhu) Gafûr'dur, Rahîm'dir."

→ Müsamahalı insan, hayatın her safhasında daima kazanır ve hiçbir zaman kaybetmez. Bugününü yaşarken aynı zamanda yarın olmak, ancak müsamahalı insanlara mahsus bir ilâhî mevhibe ve hikmet buududur.. buna mazhar olanlar da geleceğin dünyasının biricik mirasçılarındırlar.

(ÇN 1 - Müsamaha)

(AGT 4 - Bir Müslüman'ın müsamaha ölçüsü ne olmalıdır?)

53) MÜRÜVVET: → Mürüvvet, insanlık manasına gelmektedir.

→ İnsanın olgunluk ve kemali, fenalık gördüğü şahıslar hakkında dahi hakperestlikten ayrılmayıp, elden geldiğince iyilik yapmasıyla belli olur. Evet insan, kötülük gördüğü kimseler hakkında dahi mürüvvet ve insanca davranışlardan ayrılmamalıdır. Zira, kötülük yapmak hayvanî bir davranış; kötülüğe kötülükle mukabele, insanda ciddî bir kusur ve eksiklik; fenaliğe iyilikle karşılık vermek ise, bir civanmertlik ve âlicenaplıktır.

→ Bir şahsın insanlık ve mürüvveti, dost ve ahbablarına karşı yakınlığı ve bu yakınlığın da devamıyla kabildir. Onlara yakınlık gösterilmeden mürüvvetten dem vurmamak, mücerret bir iddia; onlara karşı iyiliklerimizi onların bize olan iyiliklerine bağlamak ve yer yer o iyilikleri keserek onları cezalandırmak da, ham ruhluluk ve hakikata ermemişliğin ifadesidir.

(Ölçü veya Yoldaki Işıklar - Mürüvvet)

54) ÇİLE:

→ Zevk u sefadan bütün bütün el çekerek, beden ve cismaniyeti aşma istikametinde katlanılan sıkıntı, eziyet mânâlarına gelen çile; hak yolcusunun, nefis tezkiyesi ve ruh terbiyesi adına, asgarî kırk gün olmak üzere, çetin bir perhiz ve disiplin içinde yaşamasına denir ki, bu süre zarfında derviş, yeme-içme, uyuma-konuşma... gibi hususlarda zaruret sınırları içinde kalarak, vaktinin büyük bir bölümünde ibadet, zikir, fikir, murâkabe ve muhâsebe ile meşgul olur ve âdeta ölmeden evvel ölmüş gibi davranarak, sürekli ölüm temrinleriyle nefsanîliği açısından fenâ bulur ve ruhunun bütün menfezleriyle Hakk'a açık bir hakikat eri donanımıyla yeniden hayata "bismillâh" der ve Rabbine yürür.

→ Çile, yüce hedeflere varmanın ve yüksek neticeler elde etmenin tek yoludur. Hakikat yolcusu, çile ile günahlardan arınır; onunla saflaşır ve onunla özüne erer. Çilenin olmadığı yerde ne olgunlaşmadan ne de ruhla bütünleşmeden bahsedilemez.

→ Ruh, çile ile kemale erer. Gönül, çile ile inkişaf eder. Çile görmemiş ruhlar ham, gönüller de kolu kanadı kırık ve ölgündür.

→ Evet, hep böyle ızdırap gören, ızdırap düşünen ve bir mum gibi yana yana eriyip giden bu yüce kametlerin arkasında yürüyenler, hiçbir zaman aldanmadılar ve hiçbir zaman hayal kırıklığına uğramadılar.

(KZT 2 - Çile)

(KT 2 / Buhranlar Anaforunda İnsan - Çile)

Aşağıdaki kelimeleri manalarına uygun bir şekilde birleştirin:

Mürüvvet Yüce hedeflere varmanın ve yüksek neticeler elde etmenin tek yolu

Çile İnsanlık manasına gelmektedir

Müsâmaha Böyle birisi hayatın her safhasında daima kazanır ve hiçbir zaman kaybetmez

Aşağıdaki boşlukları doldurunuz:

Dostu, düşmanı O'ndan gördü, kîll ü kale mahal kalmadı. O kadar ki Allah (cc) O'na, cezaların tatbikinde şefkate kapılmamasını söylüyor, ümmetinin ızdırabından ve çok kere onların duygusuzluğundan hissettiği teessürü başına kakıyordu.

....., çalışmaya ve o yolla elde edilen şeylere kat kat değer kazandırır.siz elde edilenler ise mirastan gelen mal gibidir. Gelişi emeksiz, gidişi de üzüntüsüz olur. Evet, ancak, bin bir ızdırapla kazanılan şeylerdir ki, muhafazası uğrunda canlar feda edilir...

Zaman zaman saygı, merhamet, âlicenaplık ve bazen de yerinde kullandığımız hoşgörü, ahlâkî sistemlerin en ehemmiyetli esası, semavî buudlu insan-ı kâmil ahlâkı ve diğer bütün prensiplere de kaynaklık edebilecek önemli bir ruh disiplindir.